

Pénteken a Nép ellensége kerül színpadra a Komáromi Jókai Színházban

2017.FEB. 2. - 17:12   KÖRKÉP KULTÚRA
0 KOMMENT

KULTÚRA

A Komáromi Jókai Színházban Koltai M. Gábor rendezésében holnap, azaz február 3-án kerül színpadra a Nép ellensége című dráma, ami Henrik Ibsen norvég drámaíró és színházi rendező tollából származik 1882-ből.

A korabeli rendőrségi hír alapján megírt mű szemléletesen és tényszerűen mutatja be egy olyan korrupciós ügy történetét, amihez hasonlóval naponta találkozhatunk mi is.

A történet főszereplője egy kisvárosi orvos, aki rádöbben, hogy a helyi fürdő forrásai mérgezetek, és látogatóit súlyos fertőzés veszélyezteti, hacsak nem építik át a fürdőt ellátó vízvezetékrendszert. A fürdő azonban a város legfőbb bevételi forrása: erre épül a lakosság nagy részének jövedelme és a helyi politikai elit hatalma.

Az átalakítások sok pénzbe kerülnek, ezek végrehajtásához be kéne zárni a fürdőt, ami a nyári szezon és a választási kampány küszöbén képtelenségnek tűnik. A várost vezető polgármester ráadásul az orvos testvére, aki a fürdő megépítésekor

az olcsóbb megoldást választotta – ha fény derül a tévedésére, az biztos vereséggel jár a közelgő választásokon.

Doktor Stockmannnak, ha ki akar állni a szakmai igazság mellett, nem csak saját testvérével kell szembeszállnia, de az anyagi biztonságot féltő családjával, és szép lassan az egész várossal.

Mai párhuzam

A darab 1882-ben született. Ma már mások a fogalmaink a korrupció működéséről és a városi, állami (vagy nemzetközi) szintű hatalomtechnikákról. A politika és a sajtónyilvánosság hasonlóan feszül egymásnak vagy fekszik össze, mint 1882-ben, de másképpen értesülünk róla; az elhallgatásra ítélt ügyek (a legkülönfélébb összeesküvéselméletekkel összekeveredve) előbb-utóbb felbukkannak az interneten, a mozifilmek és a tévésorozatok pedig minden színdarabnál részletesebb képet festenek a korrupció és a politikai manipulációk természetéről - miközben réges-rég cinikus meggyőződésünké vált, hogy semminek nincs semmilyen következménye, a „demokrácia” címkéje alatt úgylis mindenki azt tesz, amit akar, amíg van elég pénze és hatalma érdekei érvényesítéséhez.

Mindig újra és újrarajzolt értékrendszerek

Miről szólhat ez a 19. századi történet egy megváltozott világban? Mindenekelőtt arról, hogyan veszünk részt a mindenkori rendszerben, és mivé változtatnak minket percenként meghozandó döntéseink. Meddig megyünk el igazságunk védelmében? Hol végződik a szakmai hitelesség vagy éppen a közérdek pragmatikus

képviselése, és hol kezdődik a horzsolts önérzet háborúja saját integritása védelmében?

Haszonélvezői vagyunk a hatalomnak, harcos ellenzéke, vagy épp azzal hengegünk, hogy nem érdekel minket a politika, de mindegyik szerepben döntéstől döntésig éljük az életünket, ehhez igazodva rendezzük újra és újra a számunkra meghatározó értékeket, szakma, család, előrejutás, morál, nemzet fogalmait.

A gyerekeinkre gondolunk, akik még előtte vannak ennek a pillanatnak; arra hivatkozunk, hogy nekik építjük a jövőt, olyan felnőttek próbálunk lenni, akik majd mintaként szolgálnak számukra, és persze szeretnénk őket anyagi biztonságban tudni. Látjuk, hogy ezek sem mindig összeegyeztethető fogalmak, és itt is döntéseket kell hoznunk.

A Komáromi Jókai Színház egy olyan művet visz színpadra, amelynél nagy valószínűséggel aligha tudunk majd elvonatkoztatni a szlovákiai valóságtól, mert a műben nincsenek egyszerű válaszok, vagy olyan, amelyekkel könnyen lehet azonosulni. De a színháznak a bonyolult és nem feltétlenül megválaszolható kérdéseket is fel kell tennie. Például, hogy mi marad a győztesnek, aki a hatalom megtartása érdekében mindent beáldozott?

